

Sag C-510/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

4. juli 2019

Forelæggende ret:

Hof van beroep te Brussel (Belgien)

Afgørelse af:

26. juni 2019

Appellanter:

Openbaar Ministerie

YU

ZV

Indstævnt:

AZ

Hovedsagens genstand

Hovedsagen angår den af AZ iværksatte appel af dom af 12. oktober 2018 afsagt af rechtbank van eerste aanleg te Leuven (retten i første instans i Leuven, Belgien), hvorved den indstævnte AZ, der var overgivet af Nederlandene, blev dømt for en række strafbare forhold, herunder dokumentfalsk, anvendelse af forfalskede dokumenter og bedrageri.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodning i henhold til artikel 267 TEUF

Anmodningen vedrører fortolkningen af rammeafgørelse 2002/584/RIA (herefter »rammeafgørelsen«) om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne. Den forelæggende ret spørger nærmere

bestemt, om den nederlandske Oberleveringswet (lov om overgivelse) er i overensstemmelse med rammeafgørelsen, og om den nederlandske Openbaar Ministerie (anklagemyndighed) skal anses for en »judiciel myndighed« i rammeafgørelsens forstand.

Præjudicielle spørgsmål

1.1. Er udtrykket »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, et selvstændigt EU-retligt begreb?

1.2. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, på grundlag af hvilke kriterier kan det da afgøres, om en myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat er en sådan judiciel myndighed og den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følgelig en retsafgørelse?

1.3. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, er den nederlandske anklagemyndighed, nærmere bestemt anklagemyndighedens repræsentant, da omfattet af begrebet judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, og er den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følgelig en retsafgørelse?

1.4. Såfremt spørgsmål 1.3. besvares bekræftende, kan det da accepteres, at en første overgivelse bedømmes af en judiciel myndighed, nærmere bestemt Overleveringskamer te Amsterdam (overgivelsesafdelingen, Amsterdam) i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 15, hvorved bl.a. den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang respekteres, mens en supplerende overgivelse i henhold til rammeafgørelsens artikel 27 er overdraget til en anden myndighed, nemlig anklagemyndighedens repræsentant, hvorved den retsundergivne hverken er sikret en ret til at blive hørt eller har søgsmålsadgang, således at der uden rimelig grund opstår en åbenbar mangel på indre sammenhæng i rammeafgørelsen?

1.5. Såfremt spørgsmål 1.3. og 1.4. besvares bekræftende, skal rammeafgørelsens artikel 14, 19 og 27 da fortolkes således, at en anklagemyndighed, der handler som fuldbyrdende judiciel myndighed, først og fremmest skal respektere den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang, før der kan gives tilladelse til retsforfølgelse, domfældelse eller fængsling af en person med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af et strafbart forhold, der er begået før dennes overgivelse i henhold til en europæisk arrestordre, men som ikke er det strafbare forhold, for hvilket denne søges overgivet?

2. Er anklagemyndighedens repræsentant i arrondissementsparket Amsterdam (anklagemyndigheden i Amsterdam retskreds), der handler til gennemførelse af artikel 14 i den nederlandske lov af 29. april 2004 om gennemførelse af Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (lov om overgivelse), den

fuldbyrdende judicielle myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, som har overgivet den eftersøgte person, og som kan give samtykke i henhold til rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Artikel 6, stk. 2, artikel 14, artikel 19, stk. 2, og artikel 27 i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (rammeafgørelsen).

Anførte nationale bestemmelser

Nederlandene: artikel 14 og artikel 15-38 i Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (lov af 29.4.2004 om gennemførelse af Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (lov om overgivelse).

Belgien: artikel 37 i Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (lov af 19.12.2003 om den europæiske arrestordre).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Ved den forelæggende ret verserer der en sag angående appel af en dom afsagt af rechtbank van eerste aanleg te Leuven den 12. oktober 2018, hvorved indstævnte blev dømt for en række strafbare forhold, og hvorved påstande fremsat af de civile parter for en del blev taget til følge. De præjudicielle spørgsmål vedrører kun sagens strafferetlige del.
- 2 Efter at den forelæggende ret har ophævet førsteinstansens dom på grund af tilsidesættelse af retten til forsvar, bedømmer den selv det stafferetlige krav mod indstævnte. En del af de strafbare forhold anses for bevist, og indstævnte dømmes herfor. For den anden del finder den forelæggende ret det nødvendigt at forelægge præjudicielle spørgsmål for Domstolen, før den træffer endelig afgørelse.
- 3 Rechtbank van eerste aanleg te Leuven udstedte den 26. september 2017 en europæisk arrestordre (EAO) vedrørende indstævnte med begæring om overgivelse på grund af et antal strafbare forhold. Indstævnte AZ blev anholdt i Nederlandene på grundlag af den nederlandske lov om overgivelse og blev den 13. september 2017 overgivet til Belgien til gennemførelse af en afgørelse fra den hertil kompetente rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam, Nederlandene).

- 4 Herefter har procureur des Konings i Leuven (anklagemyndigheden i Leuven) den 26. oktober 2017, den 24. november 2017 og den 19. og 25. januar 2018 anmodet Rechtbank van eerste aanleg te Leuven om at udvide efterforskningen til at omfatte en række nye strafbare forhold (herefter »de nye forhold«). Den 26. januar 2018 udstedte retten for disse nye forhold en supplerende europæisk arrestordre med en supplerende anmodning om overgivelse af indstævnte.
- 5 Ved skrivelse af 13. februar 2018 til rechtbank van eerste aanleg te Leuven meddelte anklagemyndighedens repræsentant i Amsterdam retskreds følgende: *»Under henvisning til Deres europæiske arrestordre (EAO) af 26. januar 2018 vedrørende [udelades] AZ [udelades] kan jeg meddele Dem, at jeg herved giver Dem supplerende samtykke til at retsforfølge for de forhold, der omhandles i ovenævnte EAO. Jeg går ud fra, at jeg hermed har informeret Dem tilstrækkeligt.«*

De væsentligste argumenter, der fremføres af hovedsagens parter

- 6 Indstævnte har gjort gældende, at det må være et generelt spørgsmål, om artikel 14 i den nederlandske lov om overgivelse, i henhold til hvilken anklagemyndighedens repræsentant gav samtykke til at retsforfølge for de nye forhold, som gøres gældende mod AZ, er i overensstemmelse med rammeafgørelsen. Denne artikel 14 lyder således:

»1. Samtykke til overgivelse må kun gives på betingelse af, at den eftersøgte person ikke retsforfølges, straffes eller på nogen anden måde begrænses i sin personlige frihed, når det drejer sig om forhold, der blev begået før det tidspunkt, hvor den pågældende blev overgivet, og for hvilke den pågældende ikke er blevet overgivet, medmindre:

[...]

f. anklagemyndighedens repræsentant forudgående er blevet anmodet om samtykke hertil, og dette er givet.

[...]

3. Anklagemyndighedens repræsentant giver efter anmodning fra den udstedende medlemsstat og på grundlag af den tilstillede europæiske arrestordre med tilhørende oversættelse det i stk. 1, litra f), [...]omhandlede samtykke med hensyn til forhold, for hvilke der i henhold til lov om overgivelse havde kunnet gives samtykke. Afgørelsen vedrørende en anmodning træffes under alle omstændigheder inden 30 dage efter dens modtagelse.«

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 7 Af rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4, fremgår, at for at en person kan retsforfølges, fængsles eller berøves sin frihed for andre forhold end

dem, for hvilke den pågældende er blevet overgivet, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed i den medlemsstat, som har overgivet personen efter anmodning fra en anden medlemsstat give samtykke hertil.

- 8 Bortset fra det af indstævnte rejste generelle spørgsmål, om artikel 14 i lov om overgivelse er forenelig med rammeafgørelsen, finder den forelæggende ret, at det i særdeleshed også er et spørgsmål, om anklagemyndighedens repræsentant ved anklagemyndigheden i Amsterdam retskreds in casu er den fuldbyrdende judicielle myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, der har overgivet den eftersøgte person, og som kan give samtykke som omhandlet i den ovennævnte artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4, i rammeafgørelsen.

ARBEJDSDOKUMENT